

afgørende – at i det omfang den lovgivning ikke fungerer efter hensigten, så går vi ind og retter det. For der var nogle klare hensigter, og der var naturligvis, som der altid er ved kompliceret lovgivning – og det er kompliceret lovgivning – også nogen usikkerhed om, hvordan den ville fungere i praksis.

Der er måske grund til at minde om, at det jo faktisk er mennesker, det drejer sig om både på udlejer- og på lejerside. Og i denne sammenhæng synes jeg, det er væsentligt at understrege, at hvis udlejerne havde opført sig i overensstemmelse med det, der var hensigten med loven og også – så vidt jeg har forstået det – i den aftale, eller hvad man nu kan kalde det, som blev til, så havde der ikke været behov for noget lovforslag i dag, så havde vi ikke behøvet at ændre loven. Men udlejerne kunne ikke holde sig på måtten som helhed, og huslejenævnene har ikke turdet gribe ind og gennemtvinge det, som var lovens intentioner. Derfor står vi i den situation, at vi er nødt til at lave en ændring.

Sådan er forholdet, og det synes jeg ikke der er meget at sige til. Jeg tror også – i relation til den debat, vi havde tidligere – at man må sige, at skulle der komme nye eksempler på, at der virkelig handles i strid med intentionerne i loven og på en sådan måde, at det får decideret urimelige virkninger, så vil vi endnu en gang være nødt til at ændre loven. Det vil vi i hvert fald sige fra Det Radikale Venstres side. Sådan var det i maj, og sådan er det også i dag. Men vi kan i øvrigt støtte lovforslaget, og jeg skal sige på CD's vegne, at også CD støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

**Kirsten Jacobsen (FP):**

Må jeg sige til hr. Estrup, og det kan da være et godt råd til regeringen, når man laver lovgivning: Den bedste måde at sikre sig imod, at der handles i strid med intentionerne, er at skrive teksten sådan, at der ikke *kan* handles i strid med intentionerne, i stedet for at skrive sådan noget makværk som det, man har for vane at skrive henne i Boligministeriet. Det er ikke første gang; det er ikke undtagelsen det her, det er reglen. Det kan man se hver eneste gang, man er nødt til at ændre det.

Men når jeg tager ordet, så er det faktisk for at sige, at jeg for en gangs skyld erklærer mig helt enig med hr. Estrup om nødvendigheden af den dér lejelovsfunktion. Det, jeg sagde før, var, at man skulle sætte noget skub i den, for med alle de forundersøgelser, andre udvalgsundersøgel-

ser og gennemgang af boligmarkedet og boligmarkedsproblemer, der allerede er foretaget, er der ingen som helst grund til, at Lejelovskommissionen først skal være færdig f.eks. med udgangen af 1996.

Jeg har stor tillid også til dem, der sidder dér, og jeg synes, det ville være godt, og det ville være et godt signal, hvis vi sikrede os imod, at vi skulle have sådan en bibeskæftigelse med at rende rundt og ændre på den her lov hver eneste gang, nogen fandt på, at intentionerne ikke var opfyldt. Hvis vi fik et ordentligt lejelovsforslag på bordet, så kunne man da for en gangs skyld sige: Nå ja, men så er der i hvert fald kommet noget godt ud af det.

Men det kan da godt ske, vi skal have ti midlertidige ændringer på en midlertidig lov, fordi der er ti grundejere rundt omkring i Danmark, som ikke har de samme intentioner som hr. Estrup eller boligministeren eller andre af aftaleparterne. Så må vi jo tage det med, bare vi kan lære noget af det, og bare vi kan få den her lov ud af verden og få en ordentlig, permanent lejelov, som gælder, og som alle kan forstå, således at vi kan blive fri for den her diskussion. Det er uværdigt, og når folk synes, at man er til grin herinde i Folketinget, så kan jeg godt forstå det.

(Kort bemærkning).

**Villy Søvnald (SF):**

Det er også et spørgsmål til hr. Estrup og dermed måske også i virkeligheden til regeringspartierne. En af hr. Estrups kommentarer var, at hvis udlejerne havde opført sig paradisisk eller bare ordentligt, så havde man ikke stået med det her problem. Det er jo formentlig rigtigt. Man kan vel sige sådan helt generelt, at hvis folk opførte sig så pænt, som man forventer, over for hinanden, så var der meget mindre lovgivning, der skulle laves i Folketinget. Altså med Halfdan Rasmussens ord:

»Hvis alle folk gik rundt og lo i nissetøj og snabelsko, og spiste stenfri kirsebær, blev verden bedre, end den er.«

Det er alment rigtigt, men det, jeg egentlig vil sige, er, at der jo er to muligheder, når man erkender, at noget ikke hænger sammen. Den ene er kontinuerligt at lave det om i den rækkefølge, man erkender fejlenes opståen. Det kan godt blive en tung proces lovgivningsmæssigt, og jeg er enig i, at det næppe styrker befolkningens vurdering af Folketingets måde at lovgive på.